

Milí farníci a lidé dobré vůle,

ve středu **5. března 2014** začne **40 denní doba postní**.

Každoročně vstupujeme popeleční středou do této doby. Tato doba je a vždy má být pro křesťana časem milosti, obrácení srdce, pokání, změna smýšlení, znovu zamilování do Boha, upevnění ve víře.

Nejvíce co brání k pěknému a hlubokému vztahu k Pánu Bohu a k bližním, je náš hřích. *Hřích, který je provinění proti rozumu, pravdě a svědomí (KKC). Hřích, který je odvrácením se od Boha, pohrdnutí Bohem a jeho Láskou; hřích, který člověka izoluje a činí ho hluboce smutným.*

Pán Ježíš Kristus umřel a přinesl oběť svého života na kříži, za hříchy celého světa, i za mne. A Jeho oběť je stále živá a mluví při každé mši svaté. Pán umřel, ale i vstal z mrtvých a žije ve své církvi skrze Ducha svatého, který ji vede a posiluje.

Povím Vám malou zkušenost víry. Když jsem byl před nějakou dobou na operaci s kolenem, tak jsem v nemocnici dostal otázku od zdravotní sestry:

„Vy jste kněz? Tak mi prosím vysvětlete, jak se Bůh může dívat na takový zlý svět? Proč mlčí, proč je nespravedlivý vůči obyčejným nevinným lidem, dětem, kteří trpí a denně umírají? Proč je tolik násilí, zla, nenávisti, mravního úpadku, nespravedlnosti? Proč nezasáhne? Já v Boha nevěřím, pokud by Bůh existoval, tak by něco udělal. Nevěřím v Boha.“

Co bychom odpověděli?

Tyto otázky ve mě vzbudily radost vydat svědectví. Je málo takových lidí, kteří se otevřeně ptají po Bohu, po životě. Dnes lidé od Boha málo očekávají.

Odpověděl jsem: Bůh – Stvořitel, stvořil člověka ke svému obrazu a dal mu svobodnou vůli. Člověk vlivem své vůle se rozhoduje pro dobro, nebo zlo. Bůh nemlčí, Bůh promluvil, skrze svého Syna – Ježíše.

Potom jsem se ptal já. A věříte vy, v život po smrti?

Odpověď zněla, něco musí být.

Řekl jsem: já věřím v živého Boha, který je mou nadějí. V Toho, který miluje celý svět, všechny, bez rozdílu; ale není to Bůh, kdo odsuzuje, ale člověk sám. Člověk ubližuje, nedělá dobro, protože nedodrží zásady, přikázání, které dal Bůh pro štěstí člověka. Věřím, že Bůh je milosrdný ale i spravedlivý, ale jinak, než si člověk myslí. Boží myšlení je jiné, než lidské. Věřím, že po smrti i Vám Bůh odplatí Vaši obětavost o nemocné či starost o vaši rodinu. Hledejte Boha a Bůh se dá nalézt. Bože ukaž se mi, jestli skutečně jsi. A Bůh ukáže.

Nevím, zda moje odpověď stačila k tomu, aby upevnila víru člověka, ale viděl jsem, že se zdravotní sestra zamyslela a začala uvažovat. Někdy naše odpovědi k víře jsou slabé, ale to podle mě není až tak podstatné (jistě máme se vzdělávat ve víře). Důležité vůbec je mluvit o Bohu a Boží milost, kterou je i víra v Boha, už doplní co zbývá. Uvědomil jsem si, že málo mluvíme o Bohu, mezi sebou, ve farnosti, v rodinách. Sv. Pavel píše: *vždyť víra je z hlásání* (Řím 10,17). A k tomu se hodí připomenout opět pastýřský list (1. neděle postní r. 2013):

Kolik a co všechno pro nás Bůh vykonal, a to nejen pro nás, ale pro celou naši rodinu. Na to se nesmí zapomínat. Najdi si někoho blízkého a požádej ho, aby se za Tebe modlil a pomohl Ti najít novou cestu k Bohu, pevnou víru a především mluvit o víře. Naslouchej Božímu slovu, On Ti ukáže cestu.

Zkouška vaší víry vede k vytrvalosti (Jak 1,3).

A k čemu vás všechny chci co nejvíce povzbudit je krása liturgie, která vrcholí ve svatém třídenní (Triduum):

- **KVĚTNÁ NEDĚLE:** slavný vjezd Pána do Jeruzaléma
- **ZELENÝ ČTVRTEK:** ustanovení mše sv. a svátosti kněžství, adorace v Getsemanské zahradě
- **VELKÝ PÁTEK:** den bolesti, utrpení a smrti Pána Ježíše, uctívání kříže
- **BÍLÁ SOBOTA:** bdění u Božího hrobu s vírou v Kristovo vzkříšení o velké noci a noční vigilie vzkříšeného Pána
- **NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ:**
slavnost Božího zmrtvýchvstání s radostným zpěvem:
PÁN VSTAL, RADUJME SE ALELUJA.

Pro opravdové prožívání velikonočních tajemství naší víry a spásy připomínám, nenechat si ujít příležitost ke sv. zpovědi a k osobní modlitbě v kostele .

Vrchol svatého třídní je obětavá a ukřižovaná Láska Božího Syna Ježíše. Na kterou máme odpovědět, obnovou křestního vyznání na velikonoční vigilií na bílou sobotu. Velmi Vám doporučuji aktivní účast při všech třídních liturgiích.

Každému z Vás pro dobu postní vyprošuji Boží požehnání, silnou vůli a pevnou víru, která sebou nese radost.

P. Antonín Fiala, kaplan

PAPEŽ, NÁSTUPCE APOŠTOLA PETRA

Milí farníci, touto dobou je tomu právě rok, co byl zvolen sborem kardinálů novým nástupcem apoštola Petra, tedy novým papežem, Jorge Maria Bergoglio, argentinský kardinál, který přijal jméno František. Jistě máme ještě v živé paměti první okamžiky, kdy vystoupil na lodžii svatopetrské baziliky ve Vatikánu, aby poprvé pozdravil obyvatele města Říma i celého světa. Styl papeže Františka – pokora, skromnost, snaha o polidštění určitých církevních institucí, upřednostňování titulu římského biskupa spíše než papeže – nás mohou vést k zamyšlení nad posláním tohoto nástupce apoštola Petra, nad úřadem papeže obecně.

Jistě není třeba zakrývat, že pro spoustu lidí představuje osoba papeže jistý „problém“: Jde jen o lidský výmysl? Jak tento úřad vznikl? Je to jen nějaký důsledek rozrůstání se církve v prvních staletích po Kristu? Zřejmě dobře víme, že jméno Petr znamená „skála, kámen“. Jenže, zdá se, že zatímco pro jedny je skálou jistoty a jednoty církve, k níž Kristus stále volá: „Brány pekelné ji nepřemohou!“ (Mt 16,18), pro jiné by mohlo jít o kámen, o který „zakopnou“ a nedokáží „jít dál“, nedokáží pochopit smysl této postavy v čele katolické církve zde na zemi a poslání, které Petrovi Ježíš svěřil. Na druhou stranu: jsou nějaké limity, hranice, působení papeže mezi věřícími?

Dostatek svědectví o výjimečném postavení Petra mezi ostatními apoštoly a dalšími Kristovými učedníky nám přináší samotné evangelium. Jestliže se Ježíš ptá někoho z celého sboru dvanácti apoštolů – je jejich mluvčím Petr. Jestliže jde o něco důležitého – je u toho Petr. Jemu, Petrovi, a nikomu jinému, říká: „Ty jsi Petr, skála; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekelné ji nepřemohou.“ (Mt 16,18) Petr je tím, kterého Ježíš ustanovuje jako hlavu apoštolského sboru, je tím, který má být znamením jednoty apoštolů a církve: „Já jsem za tebe prosil, aby tvá víra neselhala; a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratřím.“ (Lk 22,32) Dalo by se jmenovat spoustu dalších úryvků z Nového zákona, které všechny dosvědčují jedno: jakousi zvláštní „petrovskou“ funkci: funkci hlavy církve a garanta jednoty víry. Nejedná se o pozdější dohodu apoštolů, Kristových nejbližších, ale jde o vůli samotného Ježíše. Jestliže Kristus založil církev, která žije v čase, i po době jeho Zmrtvýchvstání a Nanebevstoupení, má se tato funkce, „úřad apoštola Petra“, stejně jako úřad, poslání, jednotlivých apoštolů, předávat během dějin. Toto předávání úřadu se děje svěcením biskupů, kteří se stávají nástupci sboru apoštolů a v jejich středu stojí římský biskup, papež. Svěcení biskupa se děje vzkládáním rukou nad hlavu nově jmenovaného biskupa; možná, v této chvíli, stojí za to si uvědomit, že i na každého z nás, kdo jsme přijali svátost biřmování, vložil ruce biskup – a proto i my jsme se stali součástí nepřerušené tradice života církve, která jde od nás zpět až ke Kristu, který se také dotkl svých apoštolů a ti zase svých nástupců.

Poté, co jsme si ujasnili Petrovu pozici a pozici nástupců apoštola Petra, napadne nás: proč je papež právě biskupem Říma? Proč právě římský biskup je tím prvním ze všech biskupů, prvním mezi ostatními? Jistě nám k osvětlení tohoto stačí si uvědomit, že Řím je místem, kde vytrpěl mučednickou smrt pro Krista nejen apoštol Petr, ale také apoštol Pavel. Proto zaujímala římská církev (dnes bychom řekli římská diecéze) od počátku křesťanství privilegované místo: biskup Říma se stává tím, na nějž se obrací ostatní biskupové světa v zvlášť komplikovaných záležitostech; Řím se stává centrem života církve.

Pro vývoj pochopení instituce papežství je důležitým rok 1870, kdy je během 1. vatikánského koncilu prohlášena za pravdu víry (a tedy za Bohem chtěnou skutečnost) tzv. neomylnost papeže a primát římského biskupa. Co to znamená? Jinými slovy jde o to, že v závažných věcech, které se týkají otázek víry a morálky křesťanů, může papež výslovným stanovením rozhodnout určitou spornou/nejasnou věc. Toto vyhlášení „papežské neomylnosti“ bylo a je často nesprávně chápáno a proto je třeba

tuto záležitost lépe osvětlit, abychom tomu nechápali nesprávným způsobem, například takto: „všechno, co papež jakýmkoliv způsobem a kdykoliv řekl, je nutné přijmout jako součást víry“. Jak ale odlišit to co papež závazně vyhlašuje od běžných prohlášení? Definice 1. vatikánského koncilu říká, že papež musí splnit tyto podmínky: (1) mít úmysl vyjádřit se v určité záležitosti s definitivní platností; (2) mluví jako nejvyšší pastýř církve; (3) vyjadřuje se v oblasti křesťanské víry a lidské morálky. Je tedy zřejmé, že papežská neomylnost a možnosti jejího použití jsou omezeny specifickými okolnostmi. Proto neomylné vyhlášení papežem určité křesťanské pravdy bylo v dějinách použito jen čtyřikrát. Naposledy se tak stalo v roce 1950, kdy papež Pius XII. vyhlásil jako pravdu víry (dogma) Nanebevzetí Panny Marie. Právě toto dogma nám také ukazuje, že k vyhlášení dogmatu víry papež přistupuje vždy na základě toho, že jistá pravda víry je již dlouhodobě mezi věřícími v církvi uctívána, vyznávána (tj. že jsou věřící ke konkrétní pravdě vedeni nadpřirozeným smyslem pro víru); právě tak tomu bylo i s vírou v to, že Matka Boží, Panna Maria, byla vzata na konci svého života s tělem i duší do nebe. Mimochodem, že úcta k tomuto mariánskému tajemství sahá dlouho zpět před rok 1950, toho je živým svědectvím také zasvěcení vsetínského kostela, který nese titul „Nanebevzetí Panny Marie“ již od roku 1689. Jestliže mluvíme o neomylnosti papeže, je třeba celkový rámec doplnit o významný detail: papež tato prohlášení nevydává ze své „lidské“ moci jako soukromá osoba – ale jako nositel úřadu, který je mu svěřen Kristem a ve kterém je, přijetím tohoto úřadu, veden pomocí Ducha svatého (stejně jako je „podporován“ v jedinečném povolání mocí Ducha svatého například každý, kdo vstupuje do manželství – právě pro tento jeden vztah a ne pro žádný jiný!).

Důležitým vyjasněním vztahu papeže k ostatním biskupům byl dokument *Lumen gentium* schválený během 2. vatikánského koncilu (1962-1965). Tento zásadní dokument, jehož prvotním zájmem je zodpovědět na otázku „Kdo/co je církev?“, se snaží nahlížet na papeže více jako na jednoho z biskupů, jako na toho, kdo má postavení „první mezi sobě rovnými“; což odpovídá celkovému ladění 2. vatikánského koncilu, který znovu odhaluje a přivádí k životu starokřesťanský motiv „církev jako společenství“. Je-li nástupce apoštola Petra jedním z biskupů (jakožto biskup diecéze Řím) a může-li jednat jen jako jeden mezi dalšími, nemůže se svým prohlášením oddělit od celku společenství biskupů (jakožto papež). A tak pouze společně papež a biskupové celého světa jsou nositeli nejvyšší a plné pravomoci nad celou církví, která bývá nazývána Učitelský

úřad církve. 2. vatikánský koncil se snažil mluvit co nejvíce o společenství, o společném vedení církve, které se projevilo například zřízením tzv. biskupských konferencí (tedy shromáždění biskupů v jednotlivých státech) nebo shromážděním biskupů při tzv. synodech, které jsou svolávány pro prodiskutování aktuálních problémů světa a života církve.

Jeden mezi ostatními, jeden, který nechce být (nemůže být) sám o sobě: takto by bylo možné vymezit postavení papeže vůči ostatním biskupům. Zcela jistě se touto cestou vydal a stále jde i náš současný papež František, naplňujíc poslání, které dal Kristus Petrovi - být znamením jednoty církve a usilovat o jednotu víry: „Buď posilou svým bratřím!“ (Lk 22,32)

P. Josef Mikulášek, kaplan

**VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,
PROTOŽE CHARITA VSETÍN JE ÚZCE SPJATA S FARNOSTÍ,
PŘEDKLÁDÁM VÁM INFORMACI O POSKYTOVANÝCH SLUŽBÁCH:**

1. Denní stacionář pro seniory

Služba je určena seniorům od 65 let.

Sídlo: Horní náměstí 135, Vsetín

Kontakt: Bc. Jitka Palová tel.: 571 448 026, 737 636 926,

e-mail: stacionar@vsetin.charita.cz

2. Osobní asistenční služba

Služba je určena dospělým a seniorům se sníženou soběstačností z důvodu zdravotního, tělesného, kombinovaného postižení a chronického onemocnění.

Sídlo: Horní náměstí 135, Vsetín

Kontakt: Jana Bartoňová tel.: 571 410 001, 605 006 294,

e-mail: asistence@vsetin.charita.cz

3. Charitní ošetrovatelská služba

Jedná se o odbornou zdravotní péči, která je indikována praktickými lékaři nebo při propuštění z nemocniční léčby odbornými lékaři. Péči poskytují kvalifikované zdravotní sestry s registrací.

Sídlo: Horní náměstí 135, Vsetín

Kontakt: Daniela Maňáková, tel. 571 414 025, 604 437 921,

e-mail: chops@vsetin.charita.cz

4. Půjčovna kompenzačních pomůcek

Sídlo: Horní náměstí 135, Vsetín

Kontakt: Božena Czudková, tel. 571 414 025, 733 283 635,
e-mail: chps@vsetin.charita.cz

5. Charitní pečovatelská služba

Služba je určena osobám s chronickým onemocněním, zdravotním postižením a seniorům.

Sídlo: Pod Žmboškou 253, Vsetín

Kontakt: Pavlína Žažová tel.: 571 420 677, 739 124 847,
e-mail: pavlina.zazova@vsetin.charita.cz

6. CAMINO sociální rehabilitace

Služba je určena lidem s duševním onemocněním ve věku 18-64 let.

Sídlo: Sychrov, MUDr. Fr. Sovy 61, Vsetín

Kontakt: Mgr. Markéta Polášková, tel. 571 420 763, 733 283 636,
e-mail: camino@vsetin.charita.cz

7. Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež ZRNKO

Služba je určena sociálně znevýhodněným dětem a mládeži ve věku 6-18 let.

Sídlo: Sychrov 53, Vsetín

Kontakt: Mgr. Veronika Zimková, tel. 571 429 817, 731 046 236,
e-mail: zrnko@vsetin.charita.cz

8. Mimoškolní příprava Sidera

Zaměřujeme se na systematickou podporu dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí navštěvujících základní školu běžného typu.

Sídlo: Sychrov 53, Vsetín

Kontakt: Pedagogický pracovník 736 647 227

9. Přímá sociální pomoc rodinám a jednotlivcům v tíživé životní situaci z prostředků TKS

Tato výpomoc je určena rodinám a jednotlivcům, kteří se ocitli v tíživé životní situaci.

Sídlo: Horní náměstí 135, Vsetín

Kontakt: Daniela Maňáková, tel. 571 414 025, 604 437 921,
e-mail: chops@vsetin.charita.cz

Další informace můžete najít na našich webových stránkách
www.vsetin.caritas.cz

Požehnané dny vám všem přeje Věra Dulavová, ředitelka.

Únor 2014

Vážený otec p. Král

Jménem všech žáků a zaměstnanců
M.ZŠ Lhův - Malenovice Vám
mnohokrát děkujeme za umožnění
adventního koncertu v chrámě
Nanebevzeší p. Marie ve Vsetíně.

Bylo to pro nás příjemné zastavení
v adventním čase.

Věříme, že Vám i Vašim
farníkům přinesl náš zpěv
radost a potěšení.

Žáci 5.B

Centrum pro rodinu Spolu, www.cprs.cz

Motto: "Fandíme rodině"

20. výročí Mezinárodního roku rodiny

Pozvání:

Žena pohledem Krista – 22. 3. 2014 od 8.30 h.-15 h.

Přednáší sestra Veronika Barátová z komunity Blahoslavenství.

Duchovní zamyšlení: Daniel Heller. Tvoření: Jaro v našem domě.

Přihlášky do 16. 3. 2014 na tel. 605 944 300, 739 596 735 nebo e-mail

Podrobné informace naleznete: www.cprs.cz

Den modliteb za nenarozené - 25. 3. 2014

17.00 hod. - zamyšlení, chvály, prosby, aby děti v našich rodinách (naší zemi) byly vítány a chráněny jako nedocenitelný dar a požehnání.

Rozsvícení svíček za děti, pro které zůstalo mezi námi prázdné místo.

18.00 hod. - Mše sv.

19.00 hod. – Varhanní koncert na poděkování za dar života nás i našich dětí.

Poděkování Panně Marii zato, že řekla Bohu celým svým životem „ANO“.

Varhany - Martin Kubát - profesionální varhaník z východních Čech.

Soprán - Petra Kubátová Šišková

Víkendová příprava snoubenců – 15. a 16. 3. 2014

Pastorační dům Vsetín. Program a možnost přihlášení najdete na www.cprs.cz

NEMOCNIČNÍ KAPLANI

Od ledna působí v naší nemocnici nemocniční kaplani **Mgr. Jan Mokrý** a **Bc. Marta Koňářiková**. Jaké je jejich poslání a úkoly nám představí Bc. Marta Koňářiková:

Kdo je to nemocniční kaplan?

"Nemocniční kaplan" je mezinárodní označení osoby, která se věnuje pastorační péči v nemocnici. Může jím být kněz, jáhen, zasvěcená osoba, ale též laik, muž i žena, s vysokoškolským teologickým vzděláním a následnými odbornými kurzy a školeními - např. kurz krizové intervence, pastorační péče, psychosociální podpory, komunikace v obtížných situacích atp.

Nemocniční kaplan působí na základě pověření daného svou církví a smlouvy s místní nemocnicí. Nabízí všem zájemcům bez ohledu na náboženské vyznání službu duchovního doprovázení v osamělosti, v hledání naděje a odpovědí na otázky po smyslu života, v prožívání víry v době nemoci a umírání. Forma pastorační péče se řídí požadavkem každého jednotlivého pacienta - jde především o rozhovor, empatické naslouchání, společnou modlitbu, četbu Bible či jiné náboženské literatury nebo jen tichou přítomnost u lůžka nemocného.

Profese nemocničního kaplana je založena na ekumenickém přístupu a mezináboženském dialogu. Spolupracuje proto aktivně s duchovními jednotlivých církví, zprostředkovává nemocným jejich návštěvu. V případě potřeby je zároveň připraven poskytnout duchovní podporu jak příbuzným pacientů, tak i zdravotnickému personálu. Je vázán profesionální mlčenlivostí a vlastním etickým kodexem.

Pastorační asistent Charity

Je ve služebním poměru k Arcibiskupství a má částečný pracovní úvazek v Charitě, kde je součástí pracovního týmu ředitele. K jeho hlavním úkolům patří péče o duchovní rozměr Charity - především snaha o formaci hodnotové orientace zaměstnanců s důrazem na nutnost uplatňování křesťanských morálních a etických principů v jejich práci, dále spolupráce s farnostmi na území, kde Charita působí a péče o dobrovolníky, se kterými se pravidelně setkává a sdílí s nimi jejich zkušenosti. Nabízí a zprostředkovává účast na duchovních obnovách a přednáškách pro charitní pracovníky, připravuje biblické hodiny a připomínky významných svátků liturgického roku, vede modlitbu a

duchovní slůvko na poradách a setkáních. Rovněž se věnuje uživatelům charitních služeb, je připraven jim poskytnout duchovní péči a doprovázet je v obtížných životních situacích. Zajišťuje přípravu a zakončení Postní almužny, podílí se na organizaci Tříkrálové sbírky. Spolupracuje s kněžími a pastoračními radami jednotlivých farností jakož i s ostatními křesťanskými církvemi a neziskovými organizacemi na území Charity, seznamuje je s charitním dílem.

DOBA POSTNÍ

Popeleční středou, která je dnem přísného postu, vstoupíme do **DOBY SVATOPOSTNÍ**, která nás vede k **vnitřní duchovní obnově**, vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícnosti a smírnému odčiňování hříchů. Svoji hříšnost máme léčit **postem, modlitbou a štědrostí**. Křesťan nevyhledává hlučné zábavy a ohled na postní dobu má brát i ten kdo v tento čas uzavírá sňatek. **Popelec** - svátostina, se bude udělovat na **Popeleční středu** 5. března 2014.

Křížová cesta - k tradičním pobožnostem svatého postu patří **křížová cesta**. Papež nás vybízí, abychom rozjímali (kontemplovali) tvář **trpícího Krista**. **Křížové cesty** budou v našich farnostech podle rozpisu dole.

Postní almužna - letos už po páté vyhlásil otec arcibiskup postní almužnu, kdo budete chtít, vezměte si papírovou pokladničku o **1. postní neděli**.

Farnost	Vsetín	Val. Polanka	Pozděchov
mše sv. Popeleční středa	7.00 a 18.00	17.00	16.00
pobožnosti Křížové cesty	pondělí 15.30 (nemocniční kaple) středa a pátek 17.30 (pro děti) neděle 15.00	pátek 16.30 (pro děti) neděle 13.30	neděle 10.30

KATECHEZE
PRO DOSPĚLÉ A MLÁDEŽ

Vždy v **PONDĚLÍ** a v **PÁTEK**
v **18.45** hodin
od **10. února** do **31. března 2014**

V římskokatolickém farním kostele
Nanebevzetí Panny Marie ve Vsetíně
(Horní náměstí)

Srdečně Tě zve **P. František Král**,
farář římskokatolické farnosti
a katechisté

Ježíš řekl: „Nepřišel jsem povolát spravedlivé,
ale hříšníky“ Mk 2,17

Zveme na **pravidelné Katecheze** katechistů z Valašského Meziříčí s knězem římské diecéze **P. Slavomirem Ordošem** na **prohloubení víry po křtu** každé **pondělí a pátek** v **18:45**, tyto 7. a 8. jsou velmi důležité, půjde o **Kerygma - hlásání**, co nejsrdečněji zveme, přijďte prosím!!!!

P. František Král, farář

FARNÍ KRONIKY 2014

Do našich farních společenství jsme přijali:

Jáchym Zemánek, *16. 12. 2013 (Val. Polanka)
Adéla Marie Braunerová, *19. 11. 2013 (Vsetín)

V našich farních společenstvích jsme se rozloučili:

Blažena Kučerová, r. Krahulcová, 89 let, † 23. 2. 2014 (Vsetín)
Marianna Machová, r. Psotová, 87 let † 23. 2. 2014 (Vsetín)
Marie Olšáková, 75 let, † 26. 2. 2014 (Vsetín)
Josef Pelc, 82 let, † 21. 2. 2014 (Vsetín)
Ladislav Trochta, 64 let, † 1. 2. 2014 (Val. Polanka)
Františka Sekulová, r. Baranová, 89 let, † 5. 2. 2014 (Val. Polanka)
